

Stillede i Arbejdsklassen. Vi havde derfor foreslaaet til denne Anstalt, som jo ikke vilde koste noget Videre, at knytte et Tilskudssystem, et Tilskudssystem, som den høitærede Finantsminister ogsaa har knyttet til sit Forslag. Det er dette Tilskudssystem, som er Hovedsagen, det er dette Tilskudssystem, som omhandler Millioner, medens Administrationen kun angaar Tusinder. Dette Tilskudssystem havde vi foreslaaet anvendt kun overfor de ubemidlede Klasser, det staar Sp. 1401 Linie 24 i Betænkningen, og det staar Sp. 1402, Linie 23, og det var ikke engang hele Arbejderbefolkningen, vi vilde give dette Tilskud, disse Millioner, men det var den uheldigst stillede Del af Arbejderklassen, og dette Tilskud, disse Millioner, som jo ere Kjernepunktet i den foreliggende Sag, vilde man ikke fordele gennem Centralanstalten, men, saaledes som det staar Spalte 1402 nederst, fordele under særligt Tilsyn af Kommunen, og man vilde fordele dem ved Hjælp af bestaaende Organisationer som „de Fattiges Klasse“, hvilken saa burde videre udvikles — og derved tænkte man paa det Forslag, Folkethinget i sin Tid kom med — og disse Millioner skulde endvidere anvendes til at understøtte Selvhjælpsforeninger. Vi havde altsaa tænkt os to Ting, for det Første en Centralanstalt, en Alderdomsforsjrgeskasse, som kostede forholdsvis Ubetydeligt, nemlig fri Administration og Chancen for, at man skulde gaa ud over det, som var beregnet som det Sandsynlige, og for det Andet de store Summer, Millionerne, hvis Fordeling man vilde give en Begrænsning, og det endog saa en meget stærk Begrænsning, idet man nemlig kun vilde give den til Arbejderbefolkningen og saaledes, at Fordelingen skete gennem Selvhjælpsforeninger, de Fattiges Klasse og lignende Organisationer, det vil sige, en stærk Decentralisation. Det var det, der var Udvalgets Forslag, og det var det, man indstillede til Regjeringen at tage under Overveielse. Hvad har nu den høie Regjering gjort ved dette Forslag? Hvilke Forandringer har den foretaget dert? Den har for det Første bortfjæret hele Hovedsagen, det, som vi Spalte 1402 Linie 32 i Betænkningen selv betegne som Hovedsagen, nemlig det direkte Tilskud til de Ubemidlede. Dette, som vi betegne som Hovedsagen, dette nemlig, ved Hjælp af direkte Tilskud at ophjælpe Selvhjælpsforeninger, organisere frie Fattigkasser og Lignende, blev helt bortfjæret, og i Stedet for foreslaar den høitærede Finantsminister at anvende disse Millioner til Alle og fordele dem gennem en Statsanstalt. Det var altsaa den ene Forsjæl, det var det, der blev fjæret bort, men

derneft blev der lagt Noget til. Den høitærede Finantsminister tilfjæde nemlig i den anden Ende af Forslaget en Statsparekasse, som vi aldeles ikke havde, og denne Statsparekasse udgjor to Trediedele af Forslaget og er af stor Betydning, thi det er den eneste mulige Udgang til at komme til at benytte Anstalten. Altsaa, den høitærede Finantsminister tager vor Betænkning, han bortfjærer paa den ene Side det, som er Hovedpunktet, nemlig Tilskuddet til de Ubemidlede, og paa den anden Side lægger han til en Statsparekasse, som er den eneste Bort, ad hvilken man kan komme til at benytte Alderdomsforsjrgeskassen, og saa kommer han her og siger til os: Her er Sert Forslag, vær saa god at tage det, og I maa ikke engang sige noget dertil! Det maa, mine Herrer, være en daarlig Sag, for hvilken der skal anvendes saadanne Argumenter. Det forekommer mig ogsaa underligt, at man taler saa meget om denne Betænkning. Hvis man virkelig interesserer sig for det forelagte Lovforslag, forekommer det mig, at man — i Stedet for at gjøre Forsøg paa at overbevise om en Uoverensstemmelse mellem nogle faa af de tilstedeværende Medlemmer og det foreliggende Forslag, en Uoverensstemmelse, som jeg har paavist slet ikke eksisterer og slet ikke vedkommer Sagen — vilde høre sig klogere ad, om man holdt sig til selve Sagen og forsvarede selve det foreliggende Lovforslag. Det Andet er noget Personligt og vedkommer ikke Sagen. Hvad nu selve Forslaget angaar, vil jeg sige til de ærede Herrer, der tilhyneladende have forvaret dette Forslag, at jeg, naar Alt kommer til Alt, maaste er en større Ven af Forslaget end de. Jeg begyndte med at udtale, at jeg principielt var for denne Sag, og at jeg ansaa det for berettiget at indlade sig derpaa, og at jeg ansaa det for ønskeligt, om den blev gennemført. Jeg anser det for ønskeligt i enhver Henseende, at denne Sag fremmes; men jeg kan ikke slutte mig til den Form, hvorunder den er kommen frem. Idet jeg i Principet anerkjender det Berettigede og Ønskelige i, at Sagen fremmes i Principet paa samme Maade, følger imidlertid deraf ogsaa, at jeg med den ringe Indflydelse, jeg er i Besiddelse af, bidrager, hvad jeg formaar, til at fremme Sagen. Jeg skal for mit Vedkommende baade stemme for Udvalg og i enhver Henseende bidrage Mit til at faae Sagen fremmet; kun maa jeg, som sagt, selvsjgelig forbeholde mig at gjøre opmærksom paa de væsentlige Enkeltheder i Forslaget, der ikke forekomme mig at være heldige. Hvad nu angaar de Indvendinger, som jeg har reist mod Lovforslaget, fore-